

[Wihjelm.]

så står vi tilbage med de overvejelser, vi gjorde os ved førstebehandlingen af dette lovforslag: hvorvidt det overhovedet er disse foranstaltninger værd, hvor meget forbrugerstøtte der egentlig ligger i disse meget begrænsede – men administrativt ikke helt ubetydelige – skridt, der ligger i det, der så er tilbage.

Vi har ikke siden førstebehandlingen, hvor vi udtrykte disse betænkeligheder, fundet noget, der taler for, at det samlede forslag uden forbrugerkommissionens formulering af § 7 er særlig meget værd; vi har heller ikke fundet noget, der svækker vore betænkeligheder ved det samlede resultat. Hvis det derfor går, som det ser ud til i dag, at ændringsforslag nr. 1 falder, vil vi undlade at stemme vedrørende lovforslaget som helhed.

Handelsministeren (Ivar Nørgaard):

Jeg synes, det er skuffende, at flere partier ikke kan være med til denne fornuftige lovgivning. Når man tænker på, at der er 3–4 millioner forbrugere her i landet, så synes jeg ikke, at nyansættelse af 13 personer i monopoltilsynet kan siges at være urimeligt for at sikre, at disse forbrugere får bedre sammenligningsgrundlag, når de skal forsøge at forbedre deres realløn ved at gå fra én butik til en anden.

Jeg synes, det vil være urimeligt at gennemføre bestemmelser, som er illusoriske, fordi de ikke bliver kontrolleret. Derfor må det være klart, at hvis man vil gennemføre disse ordninger, hvad jeg finder påkrævet, så må man også bevilge de nødvendige kontrolmuligheder. Det er også grunden til, at jeg må afvise ændringsforslaget fra kommunisterne, for gennemfører man noget i øvrigt fornuftigt uden at være indstillet på at skabe det nødvendige administrationsgrundlag, vil bestemmelserne blive illusoriske. Jeg vil tro, at vi ved nøjere gennemgang af disse problemer vil kunne nå frem til konstruktive forslag om, hvordan noget sådant skal kunne administreres, og hvis man så til den tid kan få tilslutning til bevillinger til det mandskab, der er nødvendigt, så vil det være fornuftigt at gennemføre forslaget.

Melchior (CD):

Jeg skal bare ride en lille kæphest. Jeg er helt enig i handelsministerens udtalelser her. Blot undrer jeg mig over, hvor han gør af den sidste 1–1½ million forbrugere. Jeg formoder,

at alle 5,1 million danskere er forbrugere; selv om de ikke er indkøbschefer alle sammen, så forbruger de vel fra spædbarn og til olding.

Det er væsentligt for mig på ny at få fastslået, at det er et kunstigt skel, man vil opstille mellem forbrugerinteresser og erhvervslivsinteresser. Det er min dybe overbevisning efter mange års erhvervsaktivt arbejde, at der næsten hele vejen igennem er sammenfald af interesser. Alle mennesker er forbrugere, og næsten alle hjem i dette land tager del i det danske erhvervsliv. Derfor ville det være en sund omvurdering, hvis det kunne sive ind både hos opinionsdannere og hos opinionen selv, om jeg så må sige, at der ikke er tale om »på den ene side af bordet« og »på den anden side af bordet« og »mig mod dig« og omvendt, men at det i virkeligheden er de sammenfaldende interesser, der er det afgørende.

Jens Peter Jensen (V):

Jeg kan ganske tilslutte mig det, hr. Melchior siger. Jeg vil føje til over for handelsministeren, at denne sag drejer sig ikke blot om ansættelse af 13 under monopoltilsynet, den drejer sig også om de mange mennesker, der skal arbejde ude i erhvervslivet med disse ting. Vi er ikke i en situation, hvor vi behøver at anstrenge os for at give erhvervslivet unødvendige omkostninger. Det er en fejl hos ministeren og ofte hos hans partifæller, at de kun ser på den ene side af skranken, den offentlige side, men det kan jo ikke være ministeren ubekendt, at hvis man skal spille skak sådan blandt jævne folk, så skal der sidde en på den ene side af brættet og en på den anden.

Kaj Hansen (DKP):

Jeg synes, handelsministeren og hr. Ole Olsen optræder lidt bagvendt i denne sag. Det, det drejer sig om her, er at vedtage en lov, og hvis man vedtager det ændringsforslag, som kommunisterne har stillet, så kan man ikke tillade sig at sige, at en lov, der vedtages herinde i folketinget, er illusorisk. Jeg vil da mene, at love, der vedtages her i folketinget, er nogle, der skal føres ud i livet. Jeg synes i virkeligheden, det er en fornærmelse mod folketinget at sige, at det er illusorisk at vedtage et sådant forslag. Så må det være op til ministeren at sørge for, at kontrollen bliver gennemført, og hvis det ikke er nok med 13, så må han for mig gerne antage 19 eller 21. Hvem siger, at der